

fulde være betinget af denne store Forandring i Bygningsafgiften; hvorved jeg in Parenthesi skal bemærke, hvad jeg glemte før, at det ikke alene er Afgiftens Størrelse i og for sig, men at der er een Omstændighed til, som her vil indvirke ikke Lidet paa disse Dele af Sognet, den nemlig, at der i Kjøbenhavn svares Bygningsafgift for Vognsture og Stalde o. s. fr., hvorimod saadanne Bygninger i Kjøbstæderne ere fritagne for Afgiften. Da der nu i Frederiksberg Sogn er en heel Deel af saadanne Sture etc., vilde herved en Byrde komme til at falde paa dette Sogn, som ikke vil falde paa Kjøbenhavn, hvor der i alt Fald kun er yderst faa af den Slags Bygninger. Jeg troer som sagt ikke, at Communen, naar den overveier alt dette, vilde kunne finde det forsvareligt at indkomme med et slikt Andragende til Ministeriet, hvorved denne Deel af Communen vilde blive belastet med den kjøbenhavnske Bygningsafgift, for at faae Udsigt til at faae flere Beværtningssteder. Jeg seer heller ikke, at der skulde være Noget til Hinder for, at Communen maatte kunne andrage hos Ministeriet — og Ministeriet maa efter min Mening ansee sig forpligtet til at meddele den — om denne Berettigelse for de øvrige Dele af Communen; thi der staaer jo ikke i § 2, at Berettigelsen skal gives for en heel Commune, men at den skal gives for Communer eller for Districter af Communer, og jeg seer da ikke, hvorledes Ministeriet i Genhold til Loven vilde kunne finde forsvarelig Grund til at modsætte sig Ønsker om at faae den her omhandlede Act, der bleve fremsatte af Beboere paa den anden Side af Pilealleen og Falconeralleen osv. Men det forekommer mig dog, at det ikke kan være Meningen at opstille denne Bestemmelse, naar man selv maatte erkende, at Forholdene ikke vilde lede til, at den skulde faae videre Betydning — blot, om jeg saa maa sige, til Ære og Hønnour for Kjøbenhavns Commune; og det kan det saameget mindre efter den hele Maade, hvorpaa den af Kjøbenhavns Commune nedsatte Comitee, der bestaaer af 2 Borgemeistre og 3 Borgerrepræsentanter med Formanden i Spidsen, har udtalt sig, hvilket foreligger trykt for Rigsdagens Medlemmer. Hvad siger nemlig Kjøbenhavns Commune om Sagen?

Den siger for det Første, at det maa erkendes, at Frederiksberg maa have et naturligt Ønske om og en naturlig Berettigelse til at faae disse udbøiede Rettigheder; men hvad siger den saadernæst med Hensyn til de Følger, dette vil have for Kjøbenhavns Commune? Den siger, at det ikke alene ikke vil være til Skade, men at det vil være til Gavn for Kjøbenhavn; den udtaler udtrykkeligt, at det maa ansees som Noget, der vil være til særdeles Gavn for Kjøbenhavn i flere Henseender, om denne Udvidelse af Næringsfriheden finder Sted i Frederiksberg Commune, og hvorfor? Af Grunde, der forekomme mig ganske anderledes klare og afgjørende end de, der ere anførte med Hensyn til Bestemmelsen af Bygningsafgiften. For det Første siges der, at disse forskjellige Handlende og Haandværkere derude alligevel for en stor Deel vilde faae deres Materialier, og hvad de ellers forbruge, fra Kjøbenhavn; noget stort Handelsetablissements Anlæggelse behøver man ikke at frygte for i Communen, fordi den mangler Spen, men at der derimod rimeligviis efter Lovens Emanation vil være Opfordring til Anlæg af flere større Haandværks- og Fabriksdrifter, og at dette maa betragtes som gavnligt for Kjøbenhavn i enhver Henseende, for det Første, fordi man maa ansee det for ønskeligt, seet fra Kjøbenhavns Standpunkt, at denne Art af Bedrift fjernes fra Byen — og deri ere vistnok Mange enige med Communalbestyrelsen — og for det Andet, fordi det vil være en naturlig Følge deraf, at et stort Antal Arbeidere vil finde sig foranlediget til at flytte derud, hvilket vilde bidrage til, at man blev fri for den Overbefolkning, der allerede nu tynger Kjøbenhavn stærkt, og som viser sig i Skoler og Hospitaler, navnlig i den sligende Understøttelse til Skole-, Syge- og Fattigvæsenet. Dette mener Comiteen, og det med Rette, vil blive Følgen af denne Lov, og den spier til, at den ikke ønsker Noget mere, end at der staffles Luft og Rum, og at dog det District, hvorpaa den omhandlede udbøiede Næringsfrihed vilde komme til Anvendelse, ligger i en saadan Nærhed af Kjøbenhavn, at der vedbliver at være en let Forbindelse. Efter disse Præmisses kommer Comiteen dog til det Resultat, at det skulde være